

накво по-добро нѣчто ще бѫде за нась отъ смъртъ-
тѫ, коя-то ни отвежда въ безсмъртность-тѫ? Что стоп-
те проче, вые войници, и це си отваряте пѫть прѣзъ
вѣлмы-ты за да развалите непріятелски-ты баталіоны,
Чакате ли начялника си да ви даде примѣръ? Азъ
щѫ дѣрзиж да са впустъ първый въ опасностъ-тѫ?
Оставяте ли царя си да отиде безъ да го съдружи-
те? Азъ ся хвирлямъ въ вѣлмы-ты: ако сте Францу-
зи, ако обычите царя си, отечество-то си вѣрж-та
си, дойдете да ся биемъ; дойдете съ мене да участ-
вувате и вые на славъ-тѫ, чрѣзъ коѫ-то ще пава-
днемъ на непріятеля да го свалимъ доло и побѣдимъ.

(Безименний)

3. Жеана д'аркъ (*) Француска вой- вода като щяхъ да іж изгорѣхъ из- рѣче камъ свои-ты мѫчитсли това СЛОВО.

Ей! Достигнахте ли най-сѣтиѣ намѣреніе-то си?
доведохтели мя най-послѣ на едно място, дѣто мы-
елите че не могъ вы стори веке ничто? Колко сте
бесилии вые, кои-то ся бояхте отъ единъ момъ, и
кои-то като неможахте да бѫдете войници, станахте
мѫчители; безчеловѣчни и не милостиви! кои-то ся тру-
дите напразно да ся борите противъ бога, кажето ми.

(*) Тя бѣшо дъщеря на единъ землемѣлецъ. Седемнаес-
тъ годишна, както думать, по божіј Промыслъ, отиде да
се бїе за францускѫ-тѫ коронѫ противъ Англичаны-ты.